

Pot un conseller insultar ZP?

David Miró

Pasqual Maragall ha tancat el cas Carretero a l'estil tripartit, és a dir, tibant la corda fins al límit per després sortir i dir que aquí no ha passat res. Al marge de si les declaracions eren raó suficient o no per destituir un conseller, el tema de fons és un altre i afecta la base mateixa del sistema de representació institucional de què ens hem dotat. La qüestió és si un conseller pot, en funció del seu càrrec i com a representant d'una nació i dels seus ciutadans, titllar de "demagog" el president d'un govern democràtic com és l'espanyol. No cal entrar en detalls com ara que aquest president espanyol és correligionari del president, i per tant superior del conseller, de Catalunya. O que és justament el seu partit el que ha votat la investidura de Zapatero. Imaginem, si volen, que el president al·ludit és Aznar. Pot fer-ho? En nom de qui? De Catalunya? Del govern? Del seu partit? D'un sector del seu partit? De l'escala de veïns? El que fa gran un país és la fortalesa i el prestigi de les seves institucions, i una institució és important en la mesura que representa tot el poble i no la voluntat d'una sola o d'un grup de persones. És fal·laç l'argument que unes declaracions no són importants quan cada dia veiem en l'àmbit internacional que unes simples paraules provoquen grans crisis diplomàtiques. I és infantil dir que altres també ho fan. Per principi, una institució democràtica no pot insultar una altra institució democràtica. És més, li ha de tenir el màxim respecte, al marge de la persona que l'ocupi. En la famosa entrevista, Carretero afirma que "en un govern sovint has de mantenir posicions amb les quals no estàs d'acord". Amb més raó, doncs, en un govern no pots dir el que vulguis ni parlar a títol personal. Està en joc el prestigi de les institucions del teu país, i per tant, de la teva nació.

Article publicat al diari AVUI el 22 de març de 2006